

Füzuli YAVƏR

ROBİNZON ADASINDA

YENİ İL

ŞƏNLİYİ

(BİR PƏRDƏLİ UŞAQ PYESİ)

= fantaziya-detektiv =

ROBINZON
ADASIBDA
YENI IL
ŞƏNLİYİ

uşaq pyesi

İŞTİRAKÇILAR:

ŞAXTA BABA.

QAR QIZ.

ROBİNZON.

SİNRO - xeyirxah ayı.

MAYKL - amerkan məktəblisi.

KETRİN - amerkan məktəblisi.

LANDU - hindu, kişi.

SANDU - hindu, qadın.

*HADİSƏLƏR YAŞILLIQLARLA ƏHATƏ OLUNMUŞ
TROPİK BİR ADADA BAŞ VERİR.*

PROLOQ

Pərdə bağlıdır.

Avansəhnənin sağında və solunda Yeni il bayramı atributları nəzərə çarpır.

Pərdə arxasından Yeni ilə aid mahnı sədalari, şənlik edən uşaqların səsküyü eşidilir, kölgələri görünür.

ŞAXTA BABA əlində cib telefonu pərdəni aralayıb irəli çıxır. Telefon zəng çalmaqdadır. ŞAXTA BABA düyməni basıb telefonu qulağına tutur, “bəli... aha... aha...” deyə-deyə dinləyir.

QAR QIZ da pərdəni aralayaraq ŞAXTA BABAYA yaxınlaşır.

QAR QIZ - *(Həyəcanla.)* Nə olub, nə olub, Şaxta baba?

Şaxta baba əlinin işarəsilə onu danışmağa qoymur, bütün diqqətilə telefonu dinləyir. Get-gedə nə isə narahat bir əhvəla düşür. Danışığı qurtarınca dərinədən köks ötürüb susur.

(Tələşlə.) Şaxta baba, nə olub axı? Niyə dinmirsən? Yoxsa... dostlarımız gələsi olmayıblar şənliyimizə?..

ŞAXTA BABA - Yox, gəlirlər. Ancaq... ancaq...

QAR QIZ - Nə ancaq? Olmaya bir hadisə baş verib?

ŞAXTA BABA - Hə, elədir... Conun təyyarəsi kəskin hava siklonu ilə üz-üzə gəlib, partlayıb, parça-parça olub okeana düşüb.

QAR QIZ - *(Heyrətlə.)* Ola bilməz, ola bilməz!.. *(Ağlayır.)*

ŞAXTA BABA - Ağlama, Qar qız. Dostlarımıza heç nə olmayıb. Onların hər üçü sağdır.

QAR QIZ - Sağdır? Hardan bildin?

ŞAXTA BABA - Con özü radio ilə danışırdı... Deməli, onların hər üçü suya düşüb. Con Maykldan, Ket-rindən bir az aralıda olub. Bu vaxt Landu və Sandu adında iki vəhşi hindu öz qayıqları ilə Cona yaxınlaşıb, onu tutaraq öz qəbilələrinə aparmaq istəyib. Lakin Con karate zərbələrilə onların hər ikisini suya yıxıb, qayığı sürüb qaçıb. Landu və Sandu onun dalınca üzüb, ancaq ona çata bilməyiblər...

QAR QIZ - Bəs sonra?

ŞAXTA BABA - Deməli, Con qayıqla üzüb yaxından keçən gəmiyə yetişə bilib. Və gəmidən hər yerə radio siqnallar göndərib.

QAR QIZ - Bəs Maykla Ketrin necə olub?

ŞAXTA BABA - Con deyirdi ki, onlar balaca bir adanın yaxınlığında qəzaya uğrayıblar. Bəlkə də bu ada elə Robinzon yaşayan adanın özüdür. Con deyirdi ki, adanın üzərindən keçəndə bir adam görüb, lap Robinzona oxşayırdı. Hava tutqun olduğundan yaxşı seçə bilməyib. Uşaqlar üzüb o Robinzon adasına çıxa bilərlər. Amma...

QAR QIZ - Nə amma, Şaxta baba?...

ŞAXTA BABA - Amma... Con deyirdi ki, vəhşi hindular da həmin adaya doğru üzməyə başladılar.

QAR QIZ - Qorxuram, Şaxta baba, qorxuram Maykl, Ketrin o vəhşi hinduların əlinə keçə. Deyirlər, onlar adamı diri-diri tonqalda yandırır yeyirlər.

ŞAXTA BABA - Qorxmağına dəyməz. Robinzon adasında xeyirxah bir ayı yaşayır. O uşaqlara kömək edə bilər. Digər yandan isə Robinzon da uşaqların hayına yetişər. Ən əsası odur ki, Conun radio ilə çıxışından sonra Robinzon adasına vertolyotlar uçmağa başlayıb.

QAR QIZ - Şaxta baba, Şaxta baba, bəlkə biz də o vertolyotların birilə axtarısa gedək. Dostlarımızı xilas edək.

ŞAXTA BABA - Mən də elə o fikirdəyəm, Qar qız. Dostlarımız dardadır. Özümüzü tez onlara yetirməliyik. *(Pərdə arxasına işarə ilə.)* Sən uşaqları başa sal. Qoy şənliklərinə davam etsinlər. Biz də bir azdan qayıdıb gələrik. *(Tələsik çıxır.)*

QAR QIZ - *(Zala müraciətən.)* Bilirsiniz, uşaqlar, bu ilki Yeni il şənliyimizə uzaq Amerikadakı dostlarımızı da dəvət etmişik. Kiçik pilot Con özünün səsdən iti sürətli kiçik təyyarəsilə qorxmaz Mayklı və gözəl Ketrini bizə qonaq gətirməliydi. İndi görürsünüzmü, necə bir qəzaya düşər olublar. Görək nə edə biləcəyik?

Vertolyot səsi eşidilir. Səs tədricən yaxınlaşır.

Gecikmək olmaz. Bəlkə bu vertolyotla yola düşdük.

Tələsik pərdə arxasına keçir.
Vertolyot səsi lap yaxınlaşır.
Sonra tədricən uzaqlaşır, eşidilməz olur.

BİRİNCİ ŞƏKİL

Pərdə açılır.
Cəngəlliklərlə əhatə olunmuş bir ada.
Arxadan okean suları görünür.

Ayı darta-darta sudan kiçik bir sandıq çıxardır.
Qapağını açmaq istəyir, açma bilmir.
Sonra bir qırıq ağac tapır, ağacla qapağı açır.
Sandığın içindən Yeni il karnavalı üçün müxtəlif kostyumlar,
maskalar, oyuncaqlar çıxardır.

Şaxta baba kostyumunu əyninə tutur, maskanı üzünə keçirdir.
Oyuncaqlarla oynayır, sevincək atılıb-düşür.

Birdən aralıdan nəsə bir səs eşidir.
Tez hər şeyi sandığa yığır və sandığı sürüyə-sürüyə aparır.

KETRİN - (Sudan çıxır, titrəyir.) Aman Allah, bura haradır belə? Mən nə üçün burdayam? Başa düşə bilmirəm. Başa düşə bilmirəm. Su da elə soyuq idi ki... (Titrəyir.) Sahil bir az da uzaq olsaydı, boğulmuşdum yəqin ki. Taqətim kəsilmişdi tamam. (Saçını, paltarını sıxır, üst-bacını səliqəyə salır. Ətrafa boylanır. Qışqırıb çağırır.) Au... au... Kim var buralarda? Auuu... (Səsi əks-səda verir.)

Səsə Sinro çıxır.

Ketrini görüncə nəşə mızıldana-mızıldana onun üstünə qaçır.

Ketrin ayını görüncə “Ay ana!” deyib qışqıraraq qaçır.

Ayı onu qovur.

Qovduqca nəşə mızıldanır, havaya qaldırdığı qabaq ayaqları ilə nəşə başa salmağa çalışır.

Onlar bir-birini qova-qova səhnədən çıxırlar.

MAYKL - *(Gəlir. Üst-başını qurulamağa çalışır.)* Bu nə bəla idi gəldi başımıza? Bəs Ketrin hanı? Con hanı? Indi mən nə edim? Qaldım tək-tənha... *(Ətrafa boyla - nır. Əllərini ağzına tutub çağırır.)* Ketriin! Coo-oon! Hardasınız?!

Səsə yenə Sinro çıxır.

Maykl ayını görüncə “Ay aman...” deyib qaçır.

Ayı yenə də nəşə mızıldana-mızıldana, qabaq ayaqlarını havada oynada-oynada onun ardınca gedir.

Onlar bir-birini qova-qova səhnədən çıxırlar.

Əyinlərində hindulara məxsus geyim olan Landu və Sandu sudan çıxaraq silkələnir, üst-başlarını çırpırlar. Öz aralarında bizə anla – şılmaz olan bir dildə mübahisə açırlar.

Sonra sakitləşirlər.

Hərəsi əlinə bir ağac götürüb “Huy!Huu... HUUUY!” səsləri çıxarda- çıxarda qaçib gedirlər.

Ayı Ketrini qova-qova gətirir.
Ketrin kolun arxasında gizlənir.
Ayı onu axtarır, tapa bilmir. Çıxıb gedir.
Ketrin qorxusundan yerindəcə donub qalıb.

Ayı indi də Mayklı qova-qova gətirir.
Maykl da Ketrin gizlənmiş kolun içərisinə girir.
Onlar bir-birlərini görmürlər.
Ayı Mayklı da tapa bilmir.
Öz-özünə nəsə donquldana-donquldana çıxıb gedir.

Kollar tərpənir.
Ketrin elə bilir Ayı orda gizlənib, odur ki, qorxa-qorxa geri çəkilir.
Maykl da elə zənn edir ki, kolları tərpədən ayıdır.
Daha da içərilərdə gizlənmək istəyir.

Vertolyot səsi eşidilir və səs tədricən yaxınlaşır.
Hər ikisi koldan çıxır, başlarını, qollarını qaldırıb “Ehe... hey!”
deyərək vertolyota qışqırır, onun ardınca qaçırlar.
Vertolyotun səsindən onlar bir-birlərinin səsini eşitmirlər.

Vertolyotun səsi uzaqlaşır.
Ümidi kəsilmiş Ketrin ağlayır.
Maykl birdən onu görür.

MAYKL - *(Sevincək.)* Ketrin! Sən də burdasan?

KETRIN - Maykl... Nə yaxşı ki, sənə rast gəldim. Bu
kimsəsiz adada qorxudan ürəyim partlayacaqdı.

MAYKL - Demək, sən də sağsan! Bəs Con, Con hanı?

KETRIN - Başa düşə bilmirəm, nə üçün mən sağ olmalıyam? Bir də, heç cür anlaya bilmirəm – mən necə gəlib bura çıxmışam...

MAYKL - Ay səfeh... Sən əvvəlcə hardaydın?

KETRIN - Necə harda? Təyyarədə uçmurduqmu səninlə?

MAYKL - Doğrudur. Bəs sonra?

KETRIN - Nə sonra? Bir də gördüm ki, sudayam, üzü – rəm, uzaqdan da bu ada görünür. Bir təhər çabalaya-çabalaya gəlib çıxmışam bura.

MAYKL - Demək sənin heç nədən xəbərin olmayıb?

KETRIN - Nədən xəbərim olmalıdır ki? Yenə başa düşə bilmirəm.

MAYKL - Xoşbəxt adamsan... Ay qız, təyyarəmiz qəzaya uğrayıb. Suyu yıxılmışıq. Bu kimsəsiz adaya gəlib çıxmışıq.

KETRIN - *(Heyrətlə.)* Sən nə danışırsan? Necə olub bəs bundan xəbər tutmamışam?

MAYKL - Görünür, qəza vaxtı gözün yuxuya gedibmiş. Beləcə o dəhşətdən xəbərin olmayıb.

KETRIN - *(Xatırlayaraq.)* Bəlkə də... Bəs biz necə olub ki, sağ qalmışıq?

MAYKL - Siklon güclü idi. Con təyyarəni lap aşağıdan sürməyə məcbur olmuşdu. Elə alçaq məsafədən yerə düşmüşük.

KETRIN - Bəs Con hanı? O da düşüb suya?

MAYKL - Bilmirəm... bilmirəm... Heç nə bilmirəm. Başım zədələnib. Dəhşətdən hələ özümə gələ bilməmişəm. Eh... axşam düşür. Dostlarımız indi işıqları sayrısan yolka ətrafında bizi gözləyirlər. Biz isə gəlib çıxmırıq. Onlar da elə düşünülər ki, yalançılıq etdik, vəd verdik, gəlmədik. Daha hardan bilsinlər ki, başımıza belə bir qəza gəlib. Ən dəhşətli isə budur ki, biz burdan necə qurtulacağıq? Nə təyyarəmiz var, nə gəməmiz var. Cəngəlliklərə bürünmüş bu adada bir sığınacaq tapa biləcəyikmi? Nə yeyəcəyik, necə dolanacağıq? Lap Robinzonun gününə düşdük.

KETRIN - Maykl... sən nələr danışırısan? Doğrudanmı, biz elə uzaq bir adaya düşmüşük? Doğrudanmı, biz burdan qurtulub gedə bilməyəcəyik?.. Mən qorxuram, mən əsirəm... *(Ağlayır.)* Ay ana, evimizi istəyirəm, isti yatağımı istəyirəm. Yemək istəyirəm...

MAYKL - Sən də göz yaşlarını kəs görüm.

**Ketrin daha bərkdən ağlayır.
Vertolyot səsi. Yaxınlaşır.
Onlar yenə sevincək atılıb düşürlər, qışqırırlar.
Vertolyot uzaqlaşib gedir.**

Hava dumandır. Onlar çətin ki, bizi görürlər.

KETRIN - Bəs indi biz nə edək?

MAYKL - Bilmirəm... bilmirəm... Qoy bir özümə gəlim
görək. Hər halda fikirləşib bir yol tapacağıq.

**Hərəsi bir tərəfdə dalğın halda oturub qalır.
Yavaş-yavaş qaranlıq düşür.
Meşədən vəhşi səslər, uyultular eşidilir.
Ketrin qorxaraq gah sağa dönür, gah sola.**

KETRIN - Maykl... bəlkə bir ocaq qalayaq. Üst-başımı-
zı qurudaq. Bir məşəl düzəldək. Gedib Conu axtaraq.
Əgər suya düşmüşüksə, o da üzüb çıxmış olar. O ki,
bizdən də yaxşı üzür. Gedək, tapaq onu, Maykl. Qoy o
tək qalmasın. Görürsən, biz ikimizik deyə o qədər də
qorxmuruq. Təsəvvür elə ki, biz burda tək olaydıq...
Əgər üçlükdə olsaq qorxumuz lar azalar.

MAYKL - Deməyinə düz deyirsən, Ketrin. Hamısını düp-
pə düz. Amma ocağı nə ilə qalayasan?

KETRIN -Yadımdadı, tarix dərslində oxuyardıq, ibtidai
insanlar daşı daşa vurmaqla od əldə edərdilər.

MAYKL - Aha, yaxşı yadıma saldın. Onda sən bir az çör-çöp yığ. Mən də daş axtarım. Hər cür daşdan od alınmır axı. Bunun üçün məxsusi daşlar tapmaq lazımdır.

KETRIN -Yaxşı, ancaq çox uzağa getmə. Mən qorxu – ram.

MAYKL - Narahat olma. Tonqal qalasaq heç nədən qorxumuz olmayacaq.

Ketrin çör-çöp yığıb gətirir.
Maykl iki daş tapıb gətirir.
Əyilərək çör-çöpün içində daşları bir-birinə vurur.
Çər çıxır.
Nəhayət tonqal alışı.
Hər ikisi sevincək atılıb düşür.
Tonqalın ətrafında oturub paltarlarını qurudurlar, qızınırlar.
Meşədən cürbəcür vahiməli səslər eşidilməkdədir.

KETRIN - Ah... kaş indi evimizdə olaydım. Öz isti kreslomda oturub kofe içə-içə televizora baxaydım.

MAYKL - Televizorda da dəhşət, qorxu filmləri göstəriləydi, hə?

KETRIN - O filmlərə baxanda mənə heç bir qorxu-zad yaranmırdı. Amma burda... hələ heç nə yox ikən özümə gələ bilmirəm.

Səhnənin kənarında Landu və Sandu görünür.
Mayklı, Ketrini görəncə “Huy! Huy!.. HUUUY!..” edərək onların üstə qaçirlar, onları dövrəyə alirlar.

Öz ekzotik mahnılarını oxuya-oxuya onların başına fırlanırlar.

Maykl və Ketrin bir-birinə qısıılır.
Bir azdan huşlarını itirərək yıxılırlar.

Landu belindəki kəndirlə Mayklın əl-qolunu bağlayır.
Sandu isə Ketrinin.
Sonra onlar Mayklı ağaca keçirdib tonqalın üstə tuturlar.
Maykl qışqırır.
Ketrin də digər yanda çırpınır, qışqırır.

Yenə vertolyot səsi eşidilir.
Səs tədricən yaxınlaşır.
Mayklı bir yana atıb qaçmağa hazırlaşrlar.
Lakin vertolyotun səsinin uzaqlaşdığını hiss edincə fikirlərini dəyişirlər.
Yenidən atılıb düşürlər.

Yenə də Mayklı ocağın üstə qaldırırlar.
Maykl bərkədən qışqırır. Ketrin də öz yerində çabalayır, qışqırır.
Səsə Sinro gəlir. Ayı onları qovur, hindular qaçıb kolların arasında gizlənirlər.

Ayı Mayklın və Ketrinin əl-qolunu açır və sonra qabaq ayaqlarını havaya qaldırıb mızıldana-mızıldana başa salmağa çalışır ki, ondan qorxmasınlar, Ayının onlarla işi yoxdur, birgə hinduları axtarıb tapmaq lazımdır.

İndi onlar bir yerdə Landunu və Sandunu axtarırlar.
Zalda oturan uşaqlardan soruşurlar.
Uşaqlar hinduların gizləndiyi yeri nişan verirlər.

Ayı, Maykl, Ketrin ora yanaşan kimi hindular qaçıb girdirlər.
Təqib davam edir.

Hindular ələ keçirlər.

Ayı yenə qabaq ayaqlarını qaldırıb Maykla Ketrinə başa salmağa çalışır ki, eyibi yox, mən özüm onları tapıb tutaram, siz irəli gedin, sonra sağa dönün, sonra düz gedin, qarşınıza adam çıxacaq. Özü isə hinduların dalınca qacır.

KETRİN - *(Özünə gələrək.)* Bu nə dəhşət idi?! Maykl...
Az qala səni yandırmışdılar ha.

MAYKL - Guya sən sağ qalacaqdın? Məndən sonra növbə sənin idi. Bu vəhşi hindular hələ də yer üzündəki sivilizasiyadan bixəbərdilər. Onların nəzərinə insanlar ən qorxulu heyvandırlar. Amma ayını gördün?.. Nə xeyirxah ayı imiş...

KETRİN - O ayı əvvəlcə mənim üstümə atılmışdı.

MAYKL - Qovmağına məni də qovmuşdu, amma indi başa düşürəm ki, o bizi tutub yemək mənasında qovmurmuş. O bizə nə isə demək istəyirmiş. Bəlkə də bu hindular barəsində bizi xəbərdar etmək istəyirmiş.

KETRİN - *(Fikirləşərək.)* Doğrudan ha... O məni qovanda nəşə mızıldanırdı, elə bil nəşə demək istəyirdi.

MAYKL - İndi də o yenə bizə nəşə demək istəyirdi. Belə gedin, dedi, sonra belə dönün, sonra isə belə, sonra irəli və orda deyəsən bizim kimi bir adam var, dedi.

KETRİN - Bəlkə o Conu görüb. Bəlkə o bizə Conun yerini

nişan verirdi.

MAYKL - Ola bilər. Başın pis işləmir, Ketrin. Doğrudan da o hardasa Conu görüb.

KETRIN - Elə isə biz nəyi gözləyirik? Nə üçün yola düşmürük?

MAYKL - Bu dəqiqə, Ketrin, bu dəqiqə. Qoy bir yadıma salım görüm ayı hansı marşrutu deyirdi. Deməli, əvvəlcə düz, sonra belə, sonra isə belə, sonra da belə... Hə, yadıma düşdü! Getdik, Ketrin.

KETRIN - Getdik. *(Çağırır.)* Coo-on!

MAYKL - *(Daha bərkdən.)* Cooo-on! Auu... Coo-on!

**Onlar gözdən itirlər.
Tədricən səsləri eşidilməz olur.**

İKİNCİ ŞƏKİL

Robinsonun məkanı.

Arxada kiçik bir daxma.

Daxmanın qarşısında qatmaqarışiq bir həyə.

Bir yanda yazı lövhəsinə bənzəyən bir lövhə : orda rəqəmləri xatırladan yazılar.

Kənarda yonulmaqda olan bir qayıq.

Öndə yolka ağacı. Üstündə müxtəlif çöl çiçəklərindən bəzəklər.

Robinson cırım-cındır xəz paltarda, üzünü, başını tük basmış haldadır.

“Yazı lövhəsinin” qabağında dayanıb rəqəmlərlə nəyisə hesablayır, özünün dərdli mahnısını züm-zümə edir.

ROBINZON - *(Sözləri ağır-ağır tələffüz edir.)* Aha,

deməli, düz fikirləşmişəm, bu gün doğrudan da, ilin son günü imiş... Bah səni... Yeni il də gəldi... Aman Allah, görəsən bu neçənci Yeni ildir ki, insanlardan, dostlardan, tanışlardan uzaqda – bu kimsəsiz adada tək-tənha qarşılayıram. *(Yolka ağacına yaxınlaşır, onu bəzəməyə başlayır.)*

Ah, hər il beləcə küknar ağacı bəzəyərdik. Gecədən keçənəcən onun ətrafında çalib-oyunayar, rəqs edərdik...

Görəsən məni heç xatırlayırlarmı? Heç yadlarına düşürəmmi görəsən?

Onda uşaqlarım hələ kiçik idi, indi yəqin ki, böyüyüblər, indi yəqin ki, onların da öz uşaqları var. Mən isə onları bir an belə unuda bilmirəm. Daim onların xatirəsilə yaşayıram, geri dönəcəyim günü gözləyirəm. Amma yox... geri dönmək lazımdırımı? Onlar məni tanıya biləcəklərimi? Eh, bu dünyanın nə qəribə işləri varmış...

Səslər yaxınlaşır. “Co-oon! Auu-uuu! Co-oon!”

Bu nədir? Bu nə səsidir belə? İnsan səsinə bənzəyir. Doğrudanmı, bu uzaq adaya kimsə gəlib çıxa bilər? Bəlkə hindulardır, bəlkə Sinrodur?

Maykla Ketrin gəlib çıxır.

Robinzonla qarşılaşınca hər üçü özünü itirmiş halda donub qalır.

MAYKL - *(Təəccüblə.)* Ketrin, bu deyəsən Robinzonun özüdür. Gör biz hara gəlib çıxmışıq...

KETRIN - Ola bilməz... *(Sarsılaraq ağlayır.)*

ROBINZON - Siz kimsiniz? Bu qız nə üçün ağlayır?

MAYKL - Siz Robinzonsunuz?

ROBINZON - Bəli, mən bu adanın yeganə sakini Robinzon Kruzoyam. Bəs siz kimsiniz? Qəşəng qız, soruşuram, nə üçün ağlayırsan? Bəlkə məndən qorxursunuz? Qorxmayın. Mən də vaxtı ilə sizin

kimi bir adam idim. York şəhərciyində yaşayırdım. Dənizçi idim. Bir dəfə gəmimiz qayalara dəyib parçalandı. Hamı həlak oldu. Dalğalar yalnız mını gətirib bu adanın sahilinə atdı. Neçə illərdi burda tək-tənha yaşayıram.

MAYKL - Deyəsən, biz də sizə yoldaş olacağıq. Bizim də təyyarəmiz qəzaya uğradı. Bizi də dalğalar bu adanın sahilinə artdı.

ROBINZON - Aha, görünür Sinro sizinlə rastlaşdığını deyirmiş.

MAYKL - Sinro kimdir?

ROBINZON - Bu adanın xeyirxah ayısı. O da mənim kimi təkdir bu adada. Hardan gəlib düşüb bura, bilmək olmur.

MAYKL - Hə, biz onunla rastlaşmışdıq. O bizi qovurdu.

ROBINZON - Ondan qorxmayın. O Robinzonun dostudur. Deməli, bütün robinzonların da dostudur.

KETRİN - Yox, yox! İstəmirəm... Mən Robinzon olmaq istəmirəm. Mən evimizə qayıtmaq istəyirəm...
(Ağlayır.)

ROBINZON - Aha... indi bildim sən nə üçün ağlayır-

sanmış. Mənasız işdir. Burdan geri qayıtmaq olmur. Yaxşısı budur, keçib oturun. Yəqin ki, acsınız. Üşümüsünüz. Mən indi sizə isti süd verərəm. Dağ keçisi südü. Yəqin ki, heç zaman belə süd içməmişiniz. Çörək də verərəm. Belə çörək də yəqin ki, heç zaman yeməmişiniz.

Narahat olmayın. Yaşamaq üçün burda hər şey var. Bu axşam özü də bayram axşamıdır. Yeni il gecəsi. Yolkamız da var. Süni yox, torpağa əkilmiş. Görürsünüz necə gözəldir... Hər il yeni il yaxınlaşanda onu bu şöl çiçəkləri ilə bəzəyirəm. Bu çiçəklərə də heç yanda təsadüf edə bilməzsiniz. Onlar bütün il boyu ağır.

Robinson ağacdan düzəldilmiş fincanlarda onlara süd verir.

Stolu əvəz edən kötüyün üstə çörək qoyur.

Uşaqlar acgözlüklə yeyirlər.

Robinson ocağı üfürür. Odunlar tutaşır.

Hə, indi ocaq da gur yanacaq. Və siz yaxşıca isinə - cəksiniz. Sonra isə mənə danışacaqsınız görək orda, insanlar arasında təzə nə var, nə yox.

MAYKL - Eh... elə bir şey yoxdur. Xalqlar bir-birini gör – mək istəmir, ölkələr bir-birilə müharibə edir, insan bir-birini qınır, bir çox ölkələrdə yeməyə bir şey tapılmır.

ROBINZON - Başa düşə bilmirəm, onlara daha nə la – zımdır ki? Nə üçün yola getməsinlər axı? Eh... əgər mənim imkanım olsaydı Yer kürəsinin hər bir sakinini bir müddətliyinə beləcə kimsəsiz adada tək-tənha saxlayardım, yalnız bundan sonra onlar bir-birlərinin

qədrini bilərdilər.

Inanın uşaqlar, dünyada ən böyük səadət birgə yaşamaqdır. Mehriban bir cəmiyyətdə, bir-birinə kömək edərək, bir-birinin qayğısına qalaraq yaşamaqdır.

Bu gün tale sizi mənə bir parça səadət kimi göndərib. Bayramı, xüsusən də Yeni il bayramını dostlarla birgə qarşılamaqdan gözəl nə ola bilər?

(Ağlamsınır.)

KETRİN - Ağlama, əziz Robinzon, ağlama... xahiş edirik.

MAYKL - Tale sizi də bizim üçün bir kömək, hayan kimi rast gətirib. Əgər siz olmasaydınız, ömründə görmədiyimiz bu uzaq adada bu bu bayram gecəsi biz nə edərdik?

ROBINZON - Yaxşı, uşaqlar... gəlin yolkamızı bəzə - yək, əsil təm-təraqla yeni ili qarşılayaq.

Yolkanın yanına gəlirlər.

Hə, uşaqlar, küknar ağacını bəzəmək üçün yığdığım bu çiçəklərə fikir verin, heç sizin torpağınızda da belə qəşəng, əsr-rəngiz çiçəklər yetişirmi?

Uşaqlar çiçəklərə baxırlar.

KETRİN - Maykl... doğrudan da gözəl çiçəklərdir, hə?

MAYKL - Çiçəklərə söz ola bilməz. Yolka da gözəldir, amma...

ROBINZON - Neçə illər idi ki, Yeni ili təkbaşına qarşı – layırdım. Bu dəfə isə deyəsən ənənə pozulur. Gərək ürəkdən şənlənək. Baxmayaraq ki, insanlardan çox-çox uzaqdayıq, gərək bizim bayram şənliyimiz heç də onların məclisindən geri qalmasın.

MAYKL - Hər şey yaxşı olacaq, lakin...

ROBINZON - Siz deyəsən nəyə görə narahatsınız?

MAYKL - Bilirsiniz, biz üç yoldaş idik. Dostumuzun birini itirmişik. İndi o hardadır – Allah bilir. Bəlkə o, hələ dənizdədir, dalğalarla çarpışır. Bəlkə vəhşi hindular onu tutub tonqalda yandırınırlar. Biz isə burda şənlənmək istəyirik.

KETRİN - Doğrudur... Biz bura elə onu axtara-axtara gəlib çıxmışıq.

ROBINZON - Narahat olmayın, heç narahat olmayın. Adada yeganə işıq yalnız bu komadan gəlir. Əgər dostunuz adaya çıxıbsa mütləq bu işığa gələcəkdir.

KETRİN - Bəlkə hindular... onlar bizi də tutmuşdular, diri-diri tonqalda yandırmaq istəyirdilər. Əgər sizin o xeyirxah dostunuz Sinro olmasaydı...

ROBINZON - Ay sizi Landu və Sandu... Yenə öz axmaq zarafatlarınızdan əl çəkə bilmirsiniz. Qorxmayın! Onlar heç kimi yandırmazlar. Bu onların çıxardıqları bir oyundur.

KETRIN - Doğrudan?..

ROBINZON - Bəs necə bilmişdiniz?

MAYKL - Belə də oyun olar?.. Əl-qolumu bağlayıb məni ağaca keçirdilər, sonra tonqalın üstə tutdular.

ROBINZON - Eyibi yox... bunun üstə görün onlara mən nə edəcəyəm? Bir dəfə məni də eləcə tonqala tutmuşdular. Sonradan dostlaşdıq. Belə getsə, onları bu adaya gəlməyə qadağan edəcəyəm.

Bu an Sinronun səsi eşidilir.

Ayı Landunu və Sandunu tutub gətirir.

Hindular uşaqları görünəcə Robinzonun qarşısında günahkarcasına başlarını əyib qalırlar.

ROBINZON - Sinro, de görüm bu dəcəllər yenə nə axmaq iş görüblər?

Ayı höccələyərək gördüklərini söyləməyə çalışır.

Landu və Sandu! Sizinlə mənimki qalsın sonraya, bayram axşamına başlayıram sizi. Indisə gəlin qonaqlarımızdan üzr istəyin. Və söz verin ki, bir də

belə qələtlər etməyəcəksiniz.

**Landu və Sandu özlərinə məxsus bir şəkildə təzim edirlər.
Öz dillərində nəsə söyləyərək çəkilib kənarda dururlar.**

Di yaxşı! Di yaxşı. Bayram axşamıdır. Günahınızdan keçirəm bu dəfə. Bir də belə bir dəcəlliyə rast gəlsəm, sizin özünüzdü mən tonqalda yandıracağam. Yeni il şənliyimizə başlayaq. Heyif ki, Şaxta babamız, Qar qızımız yoxdur. Bir də musiqimiz yoxdur.

Sinro nəsə mızıldanaraq qaçıb gedir.

O hara qaçdı görəsən?

MAYKL - Təyyarəmizdə Yeni il karnavalı üçün bir sandıq kostyum vardı. Şaxta baba, Qar qız kostyumları da.

KETRIN - Hələ maqnitafon da, gözəl-gözəl musiqilər. Lap "Lambada"nın özü də, djey versiyasında.

MAYKL - Heyf! İndi Allah bilir okeanın harasında batdı o sandıq.

Bu an Sinro Şaxta baba kostyumunda, əlində maqnitafon gəlir.

ROBINZON - *(Təəccüblə.)* Bunları hardan tapdın, Sinro?

**Ayı yenə nəsə mızıldanır.
Sandığı darta-darta gətirir.**

KETRIN - Maykl... bu ki bizim sandıqdır.

MAYKL - Doğrudan aa...

KETRIN - Bəs o bura hardan gəlib çıxıb?

**Ayı mızıldanaraq başa salmağa çalışır:
okeandan dartıb çıxartmışam.**

ROBINZON - Sinro, aç görüm, orda daha nələr var?

Ayı sandıqdan müxtəlif kostyumlar, şlyapalar, maskalar çıxardıb tökür.

Əla! İşlərimiz düzəldi, uşaqlar. Geyinin görək.

Ketrin Qar qız paltarını geyir.

Maykl meksikan şlyapasını qoyur.

Landu Neznaykanın kostyumunu geyir.

Sandu Buratino maskasını taxır, Çippolinonun kostyumunu götürür

Ketrin maqnitafonu qurur.

Şən "Lambada" səslənir.

Həm rəqs edir.

Bu vaxt vertolyot səsi eşidilir.

Səs tədricən yaxınlaşır.

Həm yerində atılıb-düşərək vertolyota qışqırır.

Vertolyot ötür, lakin uzaqlaşmır, elə bil yerə enir.

MAYKL - Aha, deyəsən yerə endi.

KETRIN - Robinzon, deyin görək, buralara vertolyot
enə bilərmimi?

ROBINZON - Nə üçün də enməsin? Görünür, bizim tonqalın işığını onlar göydən seçə biliblər.

Bu vaxt Şaxta baba ilə Qar qız görünür.

ŞAXTA BABA - (Uşaqları görüncə.) Ohoo... bizim Dostlarımızın hamısı burda imiş ki... Biz də onlar – dan ötrü gör necə nigaran qalmışıq.

QAR QIZ - Şaxta baba, Şaxta baba, görürsən, burda da yolka qurublar, şənlik edirlər.

ŞAXTA BABA - Lap gözəl, lap əla. *(Yaxınlaşır.)* Salam, mənim əzizlərim!

HAMI - Salam! Xoş gəlmisən, Şaxta baba.

ŞAXTA BABA - Xoş gördük, xoş gördük hamınızı. Sizin Yeni ilinizi təbrik edirəm.

HAMI - Sizinlə bir yerdə, Şaxta baba.

QAR QIZ - Bayramınız mübarək olsun, dostlar.

HAMI - Çox sağ ol, Qar qız.

ŞAXTA BABA - Hə, mənim əzizlərim... Biz vertolyotla

sizi axtara-axtara gəlib bura çıxmışıq. Sizi öz şən – liyimizə aparmaq istəyirdik. İndi görürəm ki, əsil şənlik elə burdadır. Təzə ili elə burda qarşılamaq da pis olmazdı. Elə deyilmi, Qar qız?

QAR QIZ - Bəs necə? Belə karnaval hər deyəndə ələ düşən deyil.

ŞAXTA BABA - Amma onu da deyim ki, vertolyot sizi gözləyir. Əziz Robinzon, hazırlaş, şənlikdən sonra sən də bizimlə gedərsən, qayıdırsan insanların arasına.

ROBINZON - Yox, Şaxta baba, burda mənim dostlarım var, burda mənim balaca bir vətənim var. Onlardan ayrılıb mən heç yerə gedə bilmərəm.

ŞAXTA BABA - Özün bil, Robinzon. Bizim igid təyya – rəçimiz Con artıq səni tapıb. İstədiyən vaxt geri dönə bilərsən.

KETRİN - Şaxta baba, Con tapılıb? Bəs özü hardadır?

ŞAXTA BABA - Tapılıb. Özü də sağ salamatdır. İndi vertolyotdadır. Vertolyotun nəyisə narahat idi, onu düzəldir. Bizi bura o gətirib. Elə isə gedin, onu da çağırın. Şənliyimizə başlayaq.

KETRİNLƏ QAR QIZ - Biz gedək çağıraq.

ŞAXTA BABA - Gedin. Amma tez gəlin.

Qızlar gedirlər.

Onlar qayıdınca gəlin biz də şən bir rəqs edək,
dostlar!

Yenə “Lambada”.
Həmı oynayır.

S O N

